

Publicerad 2008-02-21 11:26 av lodjuret/seglare

*tid för bröstet att hävas, tårar att leta sig fram ur ögonvrår, tankar och känslor att samlas inuti kroppen,
inne i huvudet, att tas fram när starka vindar blåser och luften känns så isande kall*

Vänskaplig kärlek är även denna skaplig kärlek

En tacksamhetens vind
blåser genom mig
när jag gång efter annan
tänker på mina vänner

här inne

såväl som annorstädes
de har platser i mitt hjärta
liksom i en grottvärld
fylld av pulserande inlevelse

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten